
Het Zwalmpad.

Startplaats : Dorpsplein Michelbeke

Afstand : 8 km. of 1.30 uur wandelen

Parcours en bezienswaardigheden.

De wandeling vangt aan op de stemmige dorpsplaats of Sint-Sebastiaansplein, waar enigszins verscholen in een hoek de Sint-Sebastiaanskerk staat. Deze classicistische bakstenen kerk dateert van 1792-94, maar de originele gotische toren stamt uit het begin van de 16de eeuw. De kerk bezit een aantal mooie kunst- en kerkschatten, waaronder een schilderij van 1666 "De aanbidding door de Herders " met de wapens van Petrus Blondel, heer van Sint-Maria-Oudenhove en Michelbeke.

Dit Sint-Sebastiaansplein is een mooi voorbeeld van een rustige dorpsplaats, zonder doorlopend verkeer, met nog een prachtige gevel van de voormalige herberg "In Sint Sebastiaan" en met het typische café "Het Gemeentehuis" : in dergelijke "gemeentehuizen" was en is het aangenaam vertoeven.

We laten nu de "Plaats" achter ons en gaan de Nieuwstraat in. Weldra kunnen we aan onze rechterkant de "Dorrebeek" bemerken die ongeveer parallel met de Nieuwstraat loopt. Wij volgen de Nieuwstraat voorbij de Boekendries tot aan het volgend kruispunt. Aan het café "Vogelzang" slaan we de Dorrebeekstraat links in en beklimmen de heuvelkam waarvan we tot nog toe de flank hebben bewandeld; bemerk op de hoek, aan de rechterkant, twee grote ouderwetse boomgaarden, een beeld dat stilaan uit ons Vlaamse landschap verdwijnt.

We kruisen de Boekendries en de Bijstierstraat, wandelen voorbij een hoeve in een vierkant opgetrokken en klimmen verder langs de Bieststraat. Wat verder daarop gaan we tussen twee paar oude linden en slaan rechts af, de Hoogkouterstraat in. We bevinden ons hier nu op het grondgebied van Nederbrakel. We wandelen voorbij een eerder vervallen soort boerderij en de resten van een kouter, waar we van een enig vergezicht kunnen genieten : de prachtige glooiende akkers hellen langs alle kanten naar beneden. We bevinden ons thans te midden van een wijde rustige natuur. De Hoogkouterstraat doet zijn naam hier alle eer aan.

De eerste zijweg links, de Kraaiestee, slaan we in en dalen hierlangs de kouter af. De ruilverkavelingswegjes, die overal in het Vlaamse land de kouters doorkruisen, maken het gemakkelijker om de akkers te bereiken; tegenwoordig hoeft men niet meer door modderige veldwegels te ploeteren. Voorbij een bocht komen we terug aan de Bieststraat die we kruisen - meteen belanden we opnieuw in Michelbeke - en we vervolgen de Kraaiestee die verder naar beneden loopt.

Aan onze linkerkant staan enkele oude opmerkelijke knotwilgen : zie hoe ze door de neerwaartse druk van de hoger gelegen akker zijwaarts naar de straat zijn geduwd.

Aan het kruispunt met de weg Zottegem-Brakel gekomen, zien we rechts voor ons, op het grondgebied van Sint-Maria-Oudenhove, het geklasseerde kasteel van Lilare. Het prachtige Poortgebouw met de hoeve is, op een paar herstellingen na, gaaf bewaard gebleven, zoals het in de 15de eeuw werd opgetrokken. Het draagt de wapenschilden van Pieter Frans Blondel, baron van Oudenhove, en Idesberga Blondel, zijn echtgenote. Het 18de - eeuwse kasteel is een overblijfsel van de heerlijkheid Lilare die reeds in de 12de eeuw werd vermeld en in het bezit is geweest van de families van Lilare, van Herzele, van Egmond, Blondel, van Norman, Mathot en Le Mesre de Pas.

In 1938 werd het kasteel verkocht aan het Klooster van Opbrakel, dat er vanaf 1938 een lyceum in onderbracht: sindsdien bevindt zich hier het gekende Sint-Franciscusinstituut voor meisjes.

We steken de weg Zottegem-Brakel over en slaan bijna onmiddellijk links, richting Michelbeke-dorp, het mooie wandelpad in, dat hier in 1978 door C.G.T., het Commissariaat-Generaal voor Toerisme, op de oude spoorwegbedding van de lijn Aalst-Zottegem-Ronse werd aangelegd. Omdat deze spoorlijn aanvankelijk bedoeld was om mijnwerkers uit het Zottegemse en het Brakelse naar de koolmijnen inde Borinage te vervoeren, werd het wandel- en fietspad van ongeveer 6 km. door Sint-Goriks-Oudenhove en Nederbrakel, bij de officiële openstelling in 1985 tot mijnwerkerspad gedoopt.

We zullen nu over 2,5 km. dit unieke pad bewandelen, helemaal tot aan de andere kant van Michelbeke. Het loopt helemaal in de vallei van de Zwalm, die enkele tientallen meter verder in dezelfde richting kronkelt. Telkens waar de Zwalm tot vlak tegen het pad komt, zien we hoe het Zwalmwater schitterende natuurlijke kronkels en meanders heeft uitgegraven en in feite langzaam maar voortdurend zijn graafwerk voortzet. Deze Zwalm was één de onbezoedelde inspiratiebron van talrijke schrijvers en dichters : denken we maar aan Omer Wattez, Herman Teirlink en Theo Brakels. Bemerkt ook de laag gelegen Zwalmbeemden met hier en daar populieren en knotwilgen, terwijl langs het ietwat hoger gelegen wandelpad, eik, lijsterbes en knotwilg groeit.

We wandelen hier in een droomschone, rustige "groene vallei".

Ter hoogte van Michelbekedorp gekomen gaan we langs het voormalige station, kruisen de Groenstraat en vervolgen via Kammeland onze wandelweg. Op de hoek, aan de linkerkant, staat het welbekende meisjesinstituut "Stella Matutina", de zusterschool van het eerder vernoemde Sint-Franciscusinstituut; hier in Michelbeke worden verscheidene technische en beroepsafdelingen, o.a. een richting hotelwezen, ondergebracht.

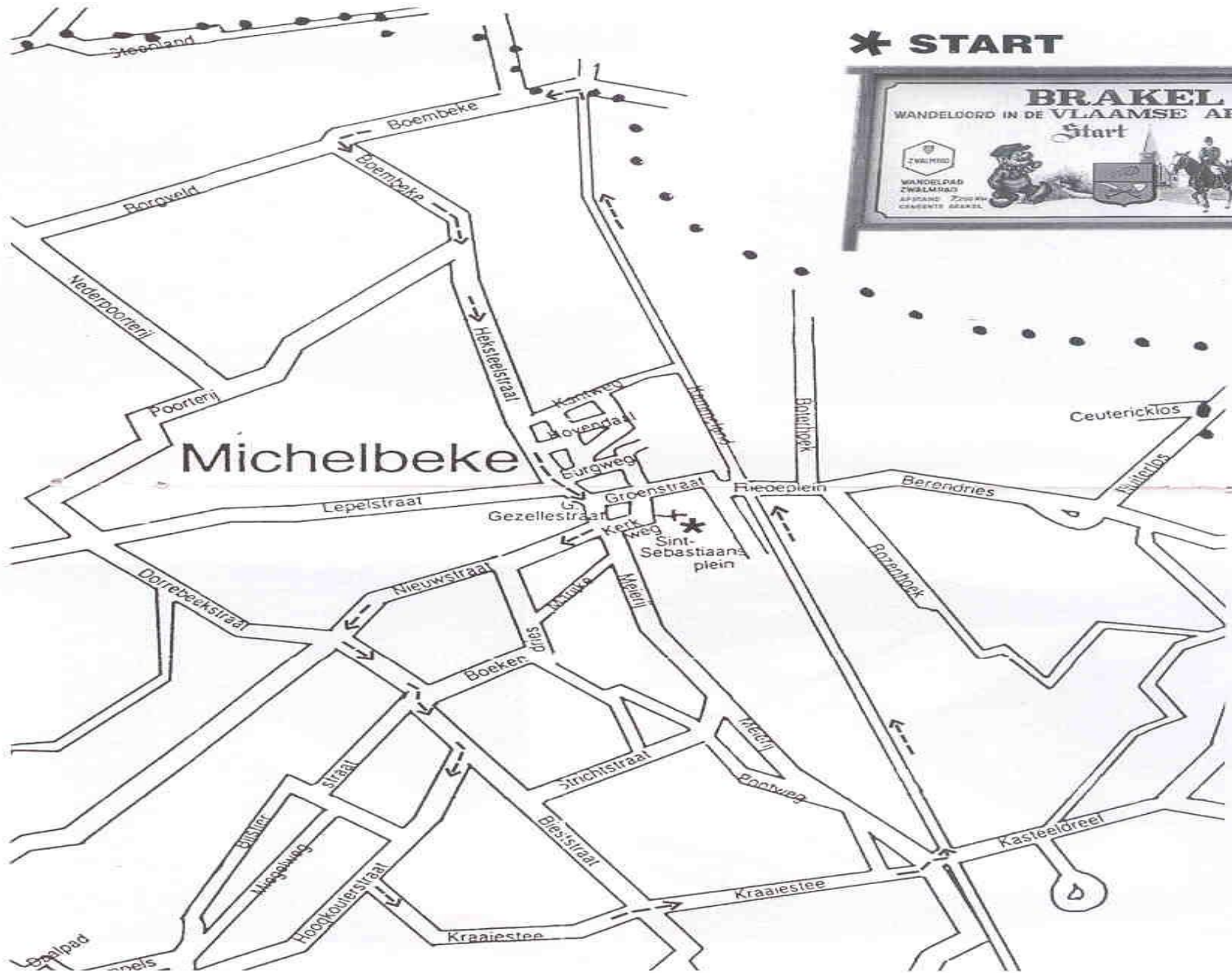
We wandelen verder langs een holle weg, aangelegd in de bedding van de voormalige spoorweg, en na een paar honderd meter ligt het rustige Michelbeke achter ons. De strook die we nu afleggen wordt drassiger, waterzieker : aanplantingen van populieren zijn bijna de enige oplossing om deze gronden enigszins te valoriseren.

Uiteindelijk komen we terug op een "straat", nl. op Boembeke. Als we rechts afslaan, zien we na een 100-tal meter de brug over de Zwalm, en links ervan, nog juist op het grondgebied van Michelbeke, de duidelijke sporen van een oude watermolen, nl. de voormalige Boembekemolen. De molen werd een eerste maal vernoemd in 1544 en in 1571 was hij eigendom van de graaf van Egmond. In 1898 werd een, intussen verdwenen, stoommachine geplaatst. Sinds de dood van de laatste molenaar, Leon de Poorter, omgekomen in 1967 tijdens de landbouwbetoging te Oudenaarde, is de molen stilgevallen en meteen in verval geraakt. De oude hoeve, aan de overkant van de Zwalm gelegen, en omgevormd tot "Hostellerie Sint-Goriks", bevindt zich op het grondgebied van Sint-Goriks-Oudenhove en meteen van Zottegem.

We keren op onze stappen terug, volgen Boembeke en kruisen weldra de gelijknamige beek die onder de weg doorloopt. Aan Borgveld gekomen, zullen we Boembeke blijven volgen die hier een scherpe bocht maakt en naar het dorp van Michelbeke loopt. Op deze hoek van Borgveld en Boembeke staat nog een vervallen overblijfsel van een vrijgezel die hier op 41-jarige leeftijd de dood heeft gevonden.

Wat verder, op de hoek met de Poortery staat een schone Kruislieveheer te midden van schilderachtige linden. We wandelen vanaf hier in het verlengde van Boembeke, nl. in de Heksteelstraat, en we bevinden ons hier opnieuw te midden van prachtige glooiende kouters die langzaam naar de drassige Zwalmbeemden neerwaarts neigen.

Michelbeke-dorp ligt nu voor ons. Aan onze rechterkant, rechtover de Kantweg, staat, geflankeerd door twee eiken, een opmerkelijke kapel toegewijd aan Sint Sebastiaan. Op de hoek van de Lepelstraat wandelen we nogmaals voorbij een kleine bidkapel, en vanaf hier dalen we langs de Guido Gezellestraat naar de "Plaatse", ons vertrekpunt. Michelbeke : een rustig dorp verscholen in de schilderachtige Zwalmvallei.

*** START**

Michelbeke

BRAKEL
 WANDELDORO IN DE VLAAMSE ARDENNEN
 Start

WANDELDAD
 ZWALMBOO

VVV
 BRAKEL